

EL TEMPS

Més enllà de Vidal-Quadras

Lanunciada destitució d'Aleix Vidal-Quadras de la presidència del PP de Catalunya desperta un munt d'incògnites sobre el futur del partit que va guanyar les darreres eleccions generals. Vidal-Quadras ha perdut la confiança dels líders del PP, entre altres coses per la seua tendència a la provocació fàcil. L'últim episodi són les seues declaracions a Santander: "els nacionalismes són un dels problemes més greus i insidiosos de la democràcia", on, a més, va repetir que el PP es troba sotmès a les vel·leitats dels nacionalistes bascos i catalans i que adopta una posició de submissió indigna. Aquestes manifestacions han d'entendre's com un cant de cigne de qui vol anar-se'n donant guerra, la mateixa que sempre ha donat, perquè, en el fons, Aleix Vidal-Quadras ha caigut per mantenir la mateixa posició durant els últims anys, per ser sincer respecte al que pensa i per repetir el mateix que el seu partit deia quan el pacte que facilitava la governabilitat a Madrid no era PP-CiU, sinó PSOE-CiU.

Ara, sembla, les coses han canviat i en el PP ja no és de bon gust recordar el que abans deien sobre la tirania dels nacionalistes catalans i el perill que representaven per a Espanya. La destitució, encara avui un anunci, de Vidal-Quadras, les declaracions del qual, tot i no ser noves, no havien agradat gens els representants de CiU, demostra que el Partit Popular està disposat, com a mínim, a canviar d'imatge. Els nous candidats a presidir el PP a Catalunya tenen tots un perfil molt més amable i tranquil que no el de Vidal-Quadras, però, i això també cal dir-ho, cap d'ells té al darrere l'èxit electoral sense precedents que Vidal-Quadras ha representat per al PP a Catalunya, un partit a qui ell va aconseguir traure de la marginalitat.

Però la necessitat de mantenir unes relacions tranquil·les i estables amb Convergència i Unió,

ha acabat per significar més que les glòries electorals, en tot cas ja passades, de Vidal-Quadras. La pregunta que se'n genera resulta, en qualsevol cas, inevitable: el canvi de persona és un canvi d'estratègia profunda o només d'imatge? Les maniobres d'acostament al nacionalisme català per part de responsables del PP espanyol han resultat tan poc creïbles (Aznar diu que parla català en privat i alguns diputats populars volen retolar en català la terminal del pont aeri de Madrid) que han donat com a resultat inevitable la impressió de grollera maniobra interessada. La substitució de Vidal-Quadras pareix una mica més sincera.

Però la sinceritat queda en l'aire quan la mirada política s'estén a la resta de territoris dels Països Catalans i hi observem el comportament del Partit Popular. El País Valencià i les Illes tenen actualment governs controlats pel PP i apliquen polítiques, en temes lingüístics i culturals, que reflecteixen amb precisió el que Vidal-Quadras reclamava per a Catalunya.

"El País Valencià i les Illes tenen actualment governs controlats pel PP que apliquen polítiques, en temes lingüístics i culturals, que reflecteixen amb precisió el que Vidal-Quadras reclamava per a Catalunya."

lencià i tracten de revifar el balear.

L'esperit d'Aleix Vidal-Quadras, que s'encenia només amb sentir parlar de normalització lingüística, és, doncs, ben viu fora del Principat, i al País Valencià, encarnat per Eduardo Zaplana, ni tan sols necessita fer l'esforç de parlar en català perquè no li cal fer maniobres polítiques d'acostament a ningú. Unió Valenciana, que podria haver donat coherència al seu intent de presentar-se com a força nacionalista, ha continuat la seua línia lingüística antivalenciana i els líders que pareixien buscar un canvi han preferit acomodar-se en els càrrecs i les assessories que els populars els han lliurat. Així doncs, sense Vidal-Quadras, el PP no canvia gaire i de vidalquadrisme, encara en tindrem per estona. ■